

10 Νοεμβρίου 2021

Η... σκανδαλώδης θαυματουργική θεϊκή ευμένεια προς τους αγίους Νεκτάριο και Αρσένιο!

/ Άρθρα

[Στέλιος Κούκος](#)

Άγιος Νεκτάριος Επίσκοπος Πενταπόλεως ο εν Αίγινη και ο Άγιος Αρσένιος ο Καππαδόκης (εκ Φαράσων).

Χθες η Εκκλησία μας γιόρτασε τον άγιο Νεκτάριο Επίσκοπο Πενταπόλεως και σήμερα γιορτάζει τον άγιο Αρσένιο τον Καππαδόκη. Και οι δύο αποτελούν μεγάλους, αν όχι τους κορυφαίους, αγίους της Ορθόδοξης Εκκλησίας που έζησαν τον 19ο και 20ό αιώνα.

Χωρίς να έχουν πολλά κοινά χαρακτηριστικά στον βίο και την πολιτεία τους και οι δύο έλκουν την καταγωγή τους από τον έξω ελληνισμό, δηλαδή από περιοχές εκτός του ελεύθερου ελληνικού κράτους που προέκυψε από την ελληνική επανάσταση του 1821.

Ο άγιος Αρσένιος (1840-1924) γεννήθηκε στα Φάρασα της Καππαδοκίας, ενώ ο άγιος Νεκτάριος (1846-1920) στην Σηλυβρία της Ανατολικής Θράκης.

Ο άγιος Νεκτάριος μετά την Σηλυβρία έζησε στην Κωνσταντινούπολη, στην τουρκοκρατούμενη Χίο, όπου και εκάρη μοναχός και χειροτονήθηκε διάκονος και ιερέας, και στην συνέχεια στην Αθήνα στην οποία τέλειωσε την μέση εκπαίδευση και έλαβε το πτυχίο της Θεολογίας με άριστα. Ακολούθως πήγε στην Αίγυπτο, όπου έλαβε το τρίτο βαθμό της Ιεροσύνης, και όπως είναι γνωστό συκοφαντήθηκε, διώχτηκε και εξορίστηκε.

Η Αθήνα τον υποδέχτηκε για μια ακόμη φορά, προσφέροντάς του θλίψεις αρχικά και στη συνέχεια αναγνώριση, για να συκοφαντηθεί ξανά στο τέλος της ζωής του όταν βρισκόταν στην Αίγινα όπου είχε ιδρύσει εκεί την Ιερά Μονής Αγίας Τριάδος.

Ο Επίσκοπος Πενταπόλεως Νεκτάριος μοιάζει σαν να μας «αυτοσυστήθηκε» μόνος του ως άγιος ή και να μας «επέβαλε» την αγιότητά του! Αλλά αυτό θα το δούμε στην συνέχεια και το κυριότερο, ποιος πραγματικά επέβαλε την αναγνώριση της αγιότητας του μεγάλου αυτού Ιεράρχη!

Αντιθέτως, την αγιότητα του Ιερομονάχου Αρσενίου μας την σύστησε ένας άγιος των ημερών μας. Πρόκειται για τον όσιο Παΐσιο τον Αγιορείτη (1924-1994) ο οποίος γεννήθηκε και αυτός στα Φάρασα της Καππαδοκίας και μάλιστα βαπτίστηκε από τα χέρια του αγίου Αρσενίου ο οποίος του έδωσε και το δικό του όνομα, βαπτίζοντας τον ως Αρσένιο. Όπως είπε και προείδε ήθελε να αφήσει κάποιον καλόγερο στο πόδι του! Στην θέση του! Και πράγματι έτσι έγινε!

Όλα τα περί του βίου του αγίου Αρσενίου τα μάθαμε από τον άγιο Παΐσιο και το βιβλίο που εξέδωσε μετά από έρευνα μεταξύ των συμπατριωτών του.

Ο άγιος Αρσένιος έζησε ανάμεσα στους κατοίκους της περιοχής του, προσφέροντας τους τόσο πνευματική όσο και ευρύτερη προστασία, (και μάλιστα... στρατιωτική!), μέχρι τον ερχομό του στην Ελλάδα μετά την ανταλλαγή των πληθυσμών μεταξύ Τουρκίας και Ελλάδας η οποία ήταν ως συνέπεια της Μικρασιατικής τραγωδίας.

Εδώ έζησε μόνον 40 μέρες, πράγμα που είχε προαναγγείλει στους συμπατριώτες του όπως και τον ξεριζωμό τους και την «μεταφύτευσή» τους στην Ελλάδα.

Κοιμήθηκε σαν σήμερα στην Κέρκυρα το 1924.

[page_end]

Άγιος Νεκτάριος (1846-1920).

Άγιος Νεκτάριος Επίσκοπος Πενταπόλεως ο Θαυματουργός, ο εν Αιγίνη.

Τέσσερα χρόνια πρωτότερα κοιμήθηκε ο μέγας σύγχρονος άγιος της Εκκλησίας μας ο Επίσκοπος Πενταπόλεως Νεκτάριος Κεφαλάς. Τα επόμενα χρόνια από την κοίμησή του και μέχρι την επίσημη αγιοκατάταξη του το 1961 πραγματοποιήθηκε ένας... καταγιγισμός θαυμάτων και εμφανίσεων του, κυρίως σε ασθενείς οι οποίοι έγιναν καλά από ποικίλες ασθένειες σωματικές και ψυχικές, αλλά και διασώσεις

πλοίων από ναυάγια!

Όσον αφορά την ξεχωριστή θαυματουργική, ιαματική δραστηριότητα του αγίου είναι πολύ χαρακτηριστικός ο τίτλος του βιβλίου του Δ. Παναγόπουλου το οποίο τιτλοφορείται «Ουδέν ανίατον διά τον Άγιον Νεκτάριον»!

Θα πρέπει να τονίσουμε πως τα απειράριθμα θαύματα του αγίου, δεν πραγματοποιήθηκαν σε κάποιους που τον γνώριζαν όταν βρισκόταν στην ζωή, αφού σε πολλές πολλές περιπτώσεις ο ίδιος ο Άγιος επενέβαινε αυτοβούλως και διέσωζε ασθενείς που δεν γνώριζαν καν το όνομα αυτό!

Κάποιες φορές, μάλιστα, ζητούσε από τους ιαθέντες και την... συμμαρτυρία τους για την ανάδειξη της αγιότητάς του! Δηλαδή, να την ομολογήσουν και να την διακηρύξουν! Και έτσι έγινε πάρα πολύ γνωστός! Ήταν μια εκρηκτική σκανδαλώδης κατάσταση! (Και, βεβαίως, δεν έλειψαν και οι έριδες)!

Μάλλον, όμως, είχε φτάσει πλέον ο καιρός που ο ίδιος ο Θεός δεν ανεχόταν να κρύβεται άλλο η ταπείνωση, η αγάπη και ιδιαίτερα η ανεξικακία και η συγχωρητικότητά του καλού του φίλου, του θεοφιλούς Νεκταρίου!

Ένα θεϊκό «σκάνδαλο» θείας επιδοκιμασίας και ευμένειας προς το πρόσωπο του σεμνού Ιεράρχη, είχε μπει σε θαυμαστή ενέργεια!

Και αυτή πλημμύρισε αίφνης την χώρα και όλο τον κόσμο με θαυματουργικές επεμβάσεις!

Ήταν η τελική και θεϊκή απάντηση σε όσους συκοφάντησαν έναν αθώο! Δηλαδή άγιο!

[page_end]

Οι ἅγιοι Παΐσιος ὁ Ἁγιορείτης (1924-1994) καὶ ὁ Ἀρσένιος ὁ Καππαδόκης (1840-1924).

Ὅσιος Ἀρσένιος ὁ Καππαδόκης

Το ἴδιο θαυματουργικό χάρισμα γιὰ τὴν θεραπεία πασῶν τῶν ἀσθενειῶν εἶχε λάβει καὶ ὁ ἅγιος Ἀρσένιος ὁ Καππαδόκης, με τὴν διαφορά, ὅμως, πῶς ὁ ἴδιος ὅλα αὐτὰ τα ἐπιτελοῦσε ἐνῶ βρισκόταν στὴν ζωὴ!

Εἶναι χαρακτηριστικὴ ἡ φράση κάποιου συντοπίτη του ὁ ὁποῖος ἀνέφερε, ὅτι ἐμεῖς στὰ Φάρασα δὲν ξέραμε τι θὰ πει γιὰτρός. Ὅτι εἴχαμε στὸν Χατζηφεvenτή πηγαίναμε!

Χατζηφεvenτή τὸν ὀνόμασαν λόγω τῶν προσκυνημάτων που ἔκανε στους Ἁγίους Τόπους. Καὶ, μάλιστα, με τὰ πόδια καὶ ξυπόλητος!

Ὅπως ἀναφέρει ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἰωακείμ Σπετσιέρης κατὰ τὴ διάρκεια τῆς συμμετοχῆς του ἀγίου σε μιὰ ἀκολουθία, σε κάποιο ἀπὸ τὰ μεγάλα ἱερά προσκυνήματα τῶν Ἁγίων Τόπων τὸ πρόσωπο του ἀστράψε! Γι' αὐτὸ καὶ οἱ συμμετέχοντες λοιποὶ κληρικοὶ ζήτησαν ἀπὸ τὸς συγχωριανούς του νὰ τοὺς πληροφορήσουν γιὰ τὸν βίο καὶ τὴν πολιτεία του τότε πατρός καὶ νυν ἀγίου.

Ἀκόμη, ὅμως, πιο σκανδαλώδες καὶ πιο ἐκρηκτικό παρουσιάζεται τὸ ἱαματικό χάρισμα τοῦ ἀγίου Ἀρσενίου ἀπὸ τὸ ἐξῆς. Ὁ ἅγιος, παρ' ὅλο, που ἦταν ἐφημεριακὸς ἱερέας ζοῦσε ἐν τῷ κόσμῳ ἰδιαίτερα ἀσκητικά. Ἐτσι κάθε Τετάρτη καὶ Παρασκευὴ δὲν ἐβγαίνει ἀπὸ τὸ σπίτι του, ἡσυχάζοντας, νηστεύοντας, προσευχόμενος. Γι' αὐτὸ ὅσοι ἠθελαν ἐκεῖνες τὶς μέρες νὰ γίνουν καλά ἀπὸ τὶς ἀσθένειες τοὺς, ἢ ἐρχονταν ἀπὸ μακριὰ καὶ δὲν ἤξεραν τὸ ἀσκητικό τυπικό του, πήγαιναν στὸ σπίτι του καὶ

έπαιρναν χώμα από το κατώφλι της πόρτας του σπιτιού του και άλειφαν το όργανο του σώματος τους που έπασχε. Και τότε γίνονταν αμέσως καλά!

Κάποτε, μετέφεραν μια Τετάρτη κάποιαν τυφλή Μουσουλμάνα από άλλο χωριό στον άγιο Αρσένιο και αυτός δεν τους άνοιξε όταν του κτύπησαν την πόρτα για να την θεραπεύσει. Αργότερα, μια Φαρασιώτισσα της είπε τι να κάνει για να γίνει καλά.

Αυτή, τότε, αφού έτριψε τα μάτια της με το χώμα από το κατώφλι, άρχισε αμέσως να βλέπει, αλλά κάπως θαμπά! Και από την χαρά της και την αδημονία της να γίνει εντελώς καλά ξεκίνησε να βαρά ξανά την πόρτα του αγίου. Και αυτήν την φορά πιο δυνατά.

Και τότε ο άγιος βγήκε έξω και της διάβασε μια ευχή, και την έκανε πράγματι εντελώς καλά!

Όπως γράφει ο βιογράφος του, άγιος Παΐσιος Αγιορείτης, ο άγιος Αρσένιος δεν ρωτούσε τον ασθενή αν είναι Έλληνας ή Τούρκος, αλλά από τι πάσχει. Ο ίδιος είχε επιλέξει μέσα από τους Ψαλμούς του Δαβίδ ποια ευχή ταίριαζε για κάθε ασθένεια και αυτήν έδινε ως φάρμακο σε κάθε ασθενή, διαβάζοντάς τον κάτω από το πετραχήλι του.

Και η θεραπεία ήταν άμεση!

Και αν θα πρέπει να πούμε και δυο λόγια και για την... στρατιωτική υποστήριξη που παρείχε ο άγιος Αρσένιος στους συμπατριώτες του, να αναφέρουμε πως διατελούσε ασπίδα προστασίας από τις ποικίλες επιθέσεις εναντίον τους από αιμοβόρες μουσουλμανικές ληστρικές συμμορίες, αφού αρκούσε ένα νεύμα του για να ακινητοποιηθούν και να μείνουν αγάλματα επί τόπου οι εισβολείς. Και αφού μετά το πάθημά τους αυτό συμμορφώνονταν, τους απελευθέρωνε!

Όσο για την εκρηκτική και σκανδαλώδη θεϊκή εύνοια προς τον άγιο Αρσένιο θα πρέπει να αφήσουμε τον όσιο Παΐσιο να μας μιλήσει. Αναφέρει λοιπόν πως επειδή ο άγιος ήταν έξαρχος του Μητροπολίτη Καισαρείας στην περιοχή του: «τον μεγάλο αυτόν δρόμο Φάρασα-Καισάρεια (διακόσια εξήντα χιλιόμετρα να πάη και να 'ρθη) ο Άγιος Πατήρ τον έκανε τρεις-τέσσερις φορές τον χρόνο σαν Έξαρχος με τα πόδια. Επομένως, πώς να μη συγκινηθή ο Καλός Θεός και να μην του δώσει άφθονη την Χάρη Του να κάνη θαύματα»!

Τους δύο αγίους, Νεκτάριο και Αρσένιο, που τους συνδέει η ίδια... σκανδαλώδης θεϊκή εύνοια, τους χωρίζει, αλλά και τους ενώνει ένας ήχος και μία στιγμή. Ο ήχος της γλυκόλαλης καμπάνας του Εσπερινού του αγίου Αρσενίου, η στιγμή δηλαδή

που τελειώνει η γιορτή του Θρακιώτη αγίου με το «Ευλογητός...», και ο ίδιος παραχωρεί εγκάρδια την τιμητική πανηγυρική θέση στον Καππαδόκη!

Να έχουμε την ευχή τους!

Πανηγυρίζει η Εκκλησία και όλο το πλήρωμά του σκάφους, της κιβωτού της!

Χωρίς αυτήν την αναστάσιμη χαρά της πανηγύρεως θα ήταν μάταιη η πίστη μας!

Χρόνια πολλά!

<https://bit.ly/3kmCopt>